

... ons huis in het najaar van 1944

* SambEEK, Grootestreet bij Lindeboom.

Het huis van Gerrit en Gien Kusters, dat in het najaar van 1944 door de Duitsers in brand zou worden gestoken.

Links Theo Kusters; verder haar zus Jacqueline en overbuurmeisje Thinnie van Dartel.

Jacqueline van Bergen-Kusters is de oudste dochter van Gerardus (Gerrit) Kusters en Regina (Gien) Bekkers. Zij werd in 1935 in SambEEK geboren.

Haar ouderlijk huis stond aan de zuidelijke rand van het dorp, vlak bij de SambEEKse Uittwatering. Uit haar jeugdjaren herinnert zij zich vooral de periode van rond de evacuatie, eind 1944.

Wat er toen allemaal gebeurde, vertelde ze op 3 oktober 2019 aan Roger Berghalts, die daar het onderstaande, door haar geaccordeerde verhaal van maakte.

Ons huis aan de rand van SambEEK - net voor de beek - was hoog en had op de bovenste verdieping achter en opzij ramen. Daardoor had men een goed uitzicht richting stuw en Maas en aan de zijkant richting Overloon. Toen daar de strijd in september-oktober heviger woedde, kwamen Duitse soldaten in ons huis die de bovenverdieping als uitkijkpost gebruikten.

Op zekere dag werd mijn moeder met ons het huis uitgejaagd en toen dat niet snel genoeg gebeurde, zette een soldaat zelfs zijn geweer in haar rug.

Toch wist zij nog in de speelkamer een lade met kousen van ons te pakken en die in de kinderwagen, waar onze Henk in lag, om te kiepen. Ook het trouwpak van ons vader dat daar aan de ka hing, legde ze over de kinderwagen. Onder dat pak hing mijn bruidjesjurk en die werd ook door ons moeder meegenomen. Het was er later altijd trots op dat die jurk gereed was. Ons Thea en onze Wim moesten ieder een mink, die we die dag bij Wintels in de winkel gekocht hadden, meenemen.

Zo togen wij met zijn allen naar opa en oma Kusters die aan de andere kant van SambEEK woonden. Daar moesten we weer allemaal de kelder in, want het was in het dorp niet veilig vanwege beschietingen.

Twee dagen later kwam de buurman van schuin tegenover melden dat ons huis in brand stond.

Mijn vader - die zich toen bij ons had gevoegd - stormde woedend de kelder uit met mij aan de hand en de straat op.

Enkele huizen verder werd flink geschoten en de kogels vlogen ons om de oren.

Onpa riep: "Verdomme, Gerrit, kom naar binnen, ze schieten je

Het vorderen van ons huis in het najaar van 1944

* Sambeek, Grootestraat bij Lindeboom

*Het huis van Gerrit en Gien Kusters, dat in het najaar van 1944 door de Duitsers in brand zou worden gestoken.
Links Thea Kusters; verder haar zus Jacqueline en overbuurmeisje Tonnie van Dartel.*

*Jacqueline van Bergen-Kusters is de oudste dochter van
Gerardus (Gerrit) Kusters en Regina (Gien) Bekkers.
Zij werd in 1935 in Sambeek geboren.*

*Haar ouderlijk huis stond aan de zuidelijke rand van het
dorp, vlak bij de Sambeekse Uitwatering.
Uit haar jeugdijaren herinnert zij zich vooral de periode
van rond de evacuatie, eind 1944.*

*Wat er toen allemaal gebeurde, vertelde ze op 3 oktober
2019 aan Roger Bergholtz, die daar het onderstaande,
door haar geaccordeerde verhaal van maakte.*

Ons huis aan de rand van Sambeek - net voor de beek - was hoog en had op de bovenste verdieping achter en opzij ramen. Daardoor had men een goed uitzicht richting stuw en Maas en aan de zijkant richting Overloon. Toen daar de strijd in september-oktober hevig woedde, kwamen Duitse soldaten in ons huis die de bovenverdieping als uitkijkpost gebruikten.

Mijn moeder zat met zeven kinderen in de kelder. Mijn vader was ondergedoken om zo te voorkomen in Duitsland te werk gesteld te worden.

Op zekere dag werd mijn moeder met ons het huis uitgejaagd en toen dat niet snel genoeg gebeurde, zette een soldaat zelfs zijn geweer in haar rug.

Toch wist zij nog in de speelkamer een lade met kousen van ons te pakken en die in de kinderwagen, waar onze Henk in lag, om te kiepen. Ook het trouwpak van ons vader dat daar aan de kast hing, legde ze over de kinderwagen. Onder dat pak hing mijn bruidjesjurk en die werd ook door ons moeder meegenomen. Ik was er later altijd trots op dat die jurk gered was. Ons Thea en onze Wim moesten ieder een mik, die we die dag bij Wintels in de winkel gekocht hadden, meenemen.

Zo togen wij met zijn allen naar opa en oma Kusters die aan de andere kant van Sambeek woonden. Daar moesten we weer allemaal de kelder in, want het was in het dorp niet veilig vanwege beschietingen.

Twee dagen later kwam de buurman van schuin tegenover melden dat ons huis in brand stond.

Mijn vader - die zich toen bij ons had gevoegd - stormde woedend de kelder uit met mij aan de hand en de straat op.

Enkele huizen verder werd flink geschoten en de kogels vlogen ons om de oren.

Opa riep: "Verdomme, Gerrit, kom naar binnen, ze schieten je hartstikke kapot!"

Gelukkig kwam hij zover tot bedaren dat hij weer het huis in ging en kwamen wij weer veilig in de kelder terug.

Helaas is ons prachtige huis toen volledig afgebrand.